

Overskudsmennesket behøver ikke arbejde

De vise mænd og den søde lille modstandsavis,
Information, i ophøjet enhed!

For mange år siden skrev jeg en kronik i dagbladet Information, der fokuserede på:

- at overskudsmennesket ikke bekymrer sig om sin markedsværdi,
- at det ikke behøver at arbejde, fordi det har hvad det har brug for,
- at dets sanselighed og selvværd netop ikke er betinget af sin markedsværdi, sådan som meningen i tilværelsen i det hele taget fremstilles af økonomer og kommercielle interesser.

Redaktionen på stedet satte billede, overskrift og undertekst til billedet på, der vidnede om, at man dybest set ikke havde forstået budskabet i den tekst, som man havde valgt at bringe som kronik eller at man på en eller anden måde havde valgt at bringe et budskab, som ikke måtte trænge rent igennem.

Informations undertekst til billedet var: Verden over viser tv talentkonkurrence med unge, smukke overskudsmennesker, men der drives klapjagt på overflødige ledige. "Her en deltager i en libanesisk talentkonkurrence."

Budskabet i min tekst centrerede sig om, at deltagerne i den slags "talent-konkurrencer" på ingen måde er overskudsmennesker, men netop determineret i deres sanselighed af behovet for at være på, at være efterspurgt i en kontekst, der i den grad er identisk med markedsværdi, populisme, forbrug, kommercielle mediers markedsideologi og fortælling om udvikling (Underskuddet består i den grænseløse efterspørgsel på det at være efterspurgt, markedsideologi, tomme refleksionsværdier, mangel på selvstændig sanselighed).

Billedet og teksten, som Information lagde ind over kronikken, fokuserer præcist på deltagerne på samme måde, som alle de kommercielle medier gør.

Fokus er på vinderne, men de udgør en latterlig lille del af deltagersegmentet, som alle er drømmere, fuldt ud fokuseret på at ende op som det de netop ikke er eller nogen sinde kan blive, fordi der kun er én og en eneste vinder. Alle andre er tabere, der drømmer om at blive noget andet, end de er! Budskabet var, at de sammen med avisens brugersegmentet på samme måde som lønarbejderen

er underskudsmennesker, uden selvstændig sanselighed eller på anden måde en virkelig autonom kunstnerisk skaberkraft i sin tilgang til sig selv og andet, hvis de lader deres selvværd afhænge af konkurrencementaliteten.

Det gjorde jeg delvist opmærksom på ved at skrive en [kommentar](#) under kronikken på det tidspunkt, hvor det eneste virkeligt interessante i den avis netop var den mangfoldighed af differentieret tilgang til avisens artikler og alt andet, der blomstrede her som ingen andre steder i det danske mediebillede. Der var en ægte demokratisk debat i kommentarfelterne til artiklerne på dagbladet Information, noget som ikke findes mere noget sted, fordi de sociale medier har taget over med deres logaritmiske styring og kommercialisering af de små indavlede sociale rum sammen med de gamle envejs massekommunikationsmedier, der fortsat har monopol på at sætte et tema for opmærksomhed oppefra og ned.

Hvis jeg havde haft et meget stort behov for at bevare min stjerne på redaktionsgangen, så skulle jeg ikke have skrevet den kommentar, for fra da af kunne redaktionen ikke bruge det mindste af alt det, der ellers væltede ud af mit tastatur. Jeg blev også senere fratrækket muligheden for at komme til udtryk i avisens kommentarfelter (det skete i flere omgange).

Fri af arbejdsmarkedet

Nu, hvor jeg har været sådan næsten fri af arbejdsmarkedet siden og lidt før, og hvor jeg arbejder på at gøre min dreng fri af samme arbejdsmarked, er det lidt pudsigt at se, hvordan avisen fortsætter sin dyrkelse af arbejdsmarkedet og lønarbejdet som meningen med livet. Den falder i med tapetet. Den adskiller sig ikke fra resten af mediebilledet eller det politiske landskab i det hele taget på den måde.

De segmenter, som repræsenterede mine holdninger, har ikke mulighed for at kommentere på avisens artikler og de kommer kun til udtryk i de artikler, som redaktionen bringer, enten "i skadet form", eller kun i symbolsk omfang og uden mulighed for at danne sin egen forpligtende referenceramme!

De klassiske envejs kommunikationsmedier dyrker generelt fortællingen om arbejdsmarkedet som det sted, hvor individet ikke kun må hente sin indtægt, men også identitet og selvværd i konkurrencens navn.

Inden for den fortælling er den selvfinansierede frihed fra arbejdsmarkedet af det onde.

Min kronik fra 2008 fremhævede, at det selvværd, den stolthed og den sanselighed, der ikke er betinget af behovet for at måle sig på arbejdsmarkedet eller med andre i en musikkonkurrence, tilhører overskudsmennesket. Budskabet var sandt dengang såvel som nu af indlysende årsager, for når ens tilværelse ikke er finansieret af andre, af om der er nogen, der vil betale én løn for noget, så er man mere frit stillet med hensyn til, hvad man selv finder mening og indhold i.

Flere danske aviser har bragt de økonomiske vismænds nyligt formulerede såkaldte videnskabelige belæg for, at folk, der arver en formue, er mindre tilbøjelige til at sælge sig selv for penge på arbejdsmarkedet: "[Folk, mennesker, der har arvet, hvad der skal til for at leve og have det godt, de gider ikke arbejde](#)".

Selvfinansieret frihed fra arbejdsmarkedet er ikke godt for arbejdsudbuddet! (Det er ikke godt i en verden, hvor meningen med tilværelsen er at smadre alt i vækstens hellige navn, dvs. at bearbejde sig selv og planeten synder og sammen)

Det behøver ingen at være økonomisk vismand for at forstå!

Nu er det sådan, at en del af netop dagbladet Informations brugersegment traditionelt har orienteret sig en smule lunken i forhold til fortællingen om, at meningen med livet er at arbejde for løn. En stor del af avisens brugere er frie af arbejdsmarkedet, men alt overvejende så meget mere afhængig af velfærdsstatens overførsler. Det er ikke den form for frihed, som jeg ser op til. Jeg respekterer i den grad, at der er mange, der ikke kan finansiere deres egen tilværelse og som heller ikke har markedsværdi, og at de derfor er afhængige af velfærdsstaten på nuværende tidspunkt. Men det er ikke dem, som jeg primært henvender mig til med SFA.

Dette segment kan ikke tillade sig at kritisere de produktive, for det er jo de produktive, der finansierer deres liv i ledighed via statens skattefinansierede velfærdsydelser!

Selv om de ikke gider eller kan arbejde, så er de altså afhængige af, at andre vil arbejde for dem, når de lever af overførsel fra staten. Det er ikke selvfinansieret frihed fra arbejdsmarkedet, SFA.

Den mere bæredygtige form for uafhængighed af arbejdsmarkedet handler om det, at være [selvfinansieret og realøkonomisk uafhængig](#).

Det kan man være ved at have og beherske kapitalværdi, der i sig selv udfylder en del af ens behov for livsfornødenheder, og som kan give én den nødvendige andel af fordringer på andres ydelser, dvs. købekraft, penge, via passiv kapitalindkomst.

For politikere, medier og økonomer fremstilles meningen med livet som det at gøre sig nyttig på arbejdsmarkedet, dvs. at ofre sin tid for løn, for så at forbruge så meget som muligt af alt det, der kan købes for penge i den sparsomme fritid, der måtte være tilbage efter fyraften og når pensionsalderen er nået.

Meningen fremstilles som at være på i forhold til loven om udbud og efterspørgsel på arbejdsmarkedet (konkurrencemoment), at gøre sig nyttig, at kende sin markedsværdi, at kunne henvise til en årsopgørelse, hvor den skattepligtige indkomst står for det nærmeste man kommer et objektivt angivet kvantitativt mål for personligt værd.

Denne indstilling var anfægtet omkring 2008.

På daværende tidspunkt havde den tidligere chefredaktør, Ejvind Larsen, stadig en klumme i avisen. Han havde forstået, at maksimeringen af produktion og forbrug i pengeøkonomisk forstand ikke er holdbart i længden, set i et større mere ontologisk velfunderet perspektiv.

Han argumenterede for, at vi måtte finde noget andet at hænge vores hat på, end det i al evighed at maksimere produktion og forbrug i pengeøkonomisk forstand, fordi det ikke var spor godt for klima, miljø, biodiversitet, det mentale og fysiske helbred osv.

De danske medier, politikere, økonomer, magtelite, forskere, professionelle meningsdannere osv. har kastet sig ud i uanede mængder af kvababbelser siden i deres patetiske forsøg på at fremstille den evige pengeøkonomiske vækst som løsningen på især de problemer, der skyldes pengeøkonomisk vækst.

Kongerækken af problemer, der skyldes jagten på ubegrænset stigende forbrug af livets fundamentale forudsætninger, er ellers ikke svær at sætte ord på.

Hvis man skal danne sig et overblik over det selvnegerende i dyrkelsen af den økonomiske vækst som øverste succeskriterium i social og psykisk forstand, så er det givende at begynde med en fokusering på, hvordan selve det danske land forvaltes.

[Ca. 61% af landets areal er landbrugsland.](#)

Skiftende politiske flertal har med åbne øjne tilladt dansk landbrug, ikke bare at smadre klimaet, men især ladet det ødelægge havet omkring Danmark:

[Chefredaktøren: Løkke blev advaret om skandalen. Det er en skamfuld syndefortælling, der bærer hans eget ansigt - politiken.dk](#)

Man dyrker fortællingen om landbrugets altafgørende funktion som kilde til fast arbejde, men ca. halvdelen af de ansatte i landbrug er udlændinge:

[Næsten halvdelen af de ansatte i landbruget er udenlandsk arbejdskraft: »Jeg synes ikke, at der er noget charmerende eller idyllisk over det« - politiken.dk](#)

Danmark har et af de værste aftryk, ikke bare på klimaet per person, men på miljøet i det hele taget, takket være det gigantiske forbrug af ressourcer og fossilt brændsel, som man direkte og indirekte står for.

Ca. hver fjerde fødedygtige kvinde overvejer ikke at ville sætte børn i en verden med udsigt til konsekvenserne af menneskeskabt global opvarmning:

[analyse - unge og klima_0.pdf \(kraka.dk\)](#)

Magnus Heunicke har udråbt PFAS som den største miljøtrussel. Men han tillader fortsat dansk landbrug at pumpe uanede mængder ud over det danske landbrug: [SFA Artikel \(arbejdsforskning.dk\)](#)

Der er en fertilitetskrise under opsejling, på grund af mandens faldende sædkvalitet. Det gælder hele verden, bl.a. funderet i mængden af fremmed kemi i miljøet på globalt og nationalt plan:

[There's a crisis in male fertility. But you wouldn't know it from the way many men behave | Elle Hunt | The Guardian](#)

Den store fortælling går på, at vores lønarbejde, økonomiske vækst og velstand er forudsætningen for, at vi kan hjælpe de fattige i syd. Det er forkert, af mindst 3 grunde.

- Der bliver givet forsvindende lidt i ulandshjælp.
- Den smule, der gives, går til egne firmaer, der tjener på at hjælpe lande i syd, mere end at hjælpe lande i syd (Virksomhed2virksomhed),
- Den smule, der når frem som lån til lande i syd, er kilde til renteindtægt for os i nord, dvs. en renteindtægt, der overstiger værdien af, hvad vi giver dem i ulandshjælp:

[El Sur Global paga más por su deuda que lo que recibe en ayuda al desarrollo | Planeta Futuro | EL PAÍS \(elpais.com\)](#)

Gennem de sidste mange år har jeg forsøgt at forklare, hvordan de forskellige sociale konflikter, som opstår rundt om i verden, i mange henseender kan forklares med udgangspunkt i en dybere ontologi, end konflikternes egen konstruerede realitet.

Jeg har udgivet bogen med titlen "Realitetens konflikt vs konfliktens realitet" i 2011, der fokuserer på miljøproblemerne, de problemer, der

kommer af vores jagt på succes socialt og psykisk, og vist hvordan det kan ses som den underliggende forklaring på de konflikter og kun ideologisk betingede sociale modsætningsforhold, der kommer op, og som udfolder sig og virker via sin helt egen semantik, konstruerede realitet helt uden rationel ontologisk forankring.

Inden for den forklaringsmodel, som jeg har udviklet på denne side og som jeg fortsat udvikler på, kan det faktum, som går på, at den vestlige fri verden har fuld fart på at underminere den skrøbelige internationale retstilstand, forklares ontologisk på samme måde:

[Spying, hacking and intimidation: Israel's nine-year 'war' on the ICC exposed | Israel | The Guardian](#)

Ikke bare på grund af udsigten til, at en kriminel og kronisk løgnhals som Donald Trump bliver leder for den fri verdens sidste supermagt, men også fordi den nuværende Biden-administration støtter op om Israels brud på menneskerettighederne, så må man sige det, som det er, at den fri verden er gået under for sin egen konstruerede fortælling, fuldstændigt uden forpligtende ontologisk forankring eller respekt for de grundlæggende menneskerettigheder, som man hævder at stå for.

Konfliktens realitet, sådan som den figurerer i den sociale selvforståelse på begge sider af distinktionen mellem de stridende parter, er og står for sin egen konstruerede realitet. Vestens selvforståelse såvel som Ruslands er determineret af krigen mellem vest og øst i Ukraine.

Jeg gjorde opmærksom på det allerede i 2014, hvor det stadig var tabu at tale om Putin som diktator og om krigen i Ukraine som et faktum:

[Vest mod Øst i Ukraine | Ingeniøren](#)

[Europa er i krig | Ingeniøren](#)

Europa var afhængig af russisk gas og olie, og man var ikke parat til at indrømme, at Putin var en skidt fyr at arbejde sammen med, fordi især den tyske fossiløkonomi kørte på fuld fart frem uden intention om at stoppe, godt smurt i Putins fossiler.

Man var på ingen måde parat til at indrømme, at det som Putin havde gang i i Rusland, blev støttet af især tysk økonomi, der fortsat sidder tungt på hele det politiske system i EU.

Man var ikke parat til at indrømme, hvordan den såkaldt kreative destruktion af de gamle østlandes økonomi op gennem 1990'erne

havde skabt fundamentet for de folkelige reaktioner, der bragte koldkrigeren, den gamle KGB officer, Vladimir Putin til magten også via et netværk, som han havde med sig fra den kolde krig:

[Murens fald og koldkrigerens, Putins, genkomst | Ingeniøren](#)

[SFA Artikel \(arbejdsforskning.dk\)](#)

Hvis man følger op på min fremstilling og går mine links efter, kan man forstå, hvordan jeg over flere årtier har forsøgt at fremstille den sociale konflikt med al dens faktaresistens og dysfunktionalitet som resultat af en mere fundamental konflikt mellem den livsstil, som vi står for med vor jagt på succes på markedets betingelser, og de virkelige livsbetingelser. Vor selvforståelse, konstruktionens realitet, konfliktens realitet, er ikke funderet rigtigt ontologisk, dvs. konflikten med livsbetingelserne kommer ikke funktionelt til udtryk i overensstemmelse med nogen forpligtende rationalitet.

Det er markedsfundamentalismen, globaliseringen, den herskende fortælling om det fri markeds uanfægtede position som dommer i alle livets spørgsmål, der står for skud, fald. Men da det er selv samme form for fundamentalisme, sociale konstruktivisme, der har sat sig på individets og samfundets kognitive kompetencer, så er realitetens konflikt tabubelagt, dømt til sin tilværelse i kognitivt mørke.

Hvis markedet skal fungere sammen med demokratiet, hvad jeg sådan set går ind for, så må det ske på et grundlovssikret og rationelt fundament, der begrænser markedet i dets måde at udfolde sig på, så det ikke underminerer selve livets betingelser.

Ontologien må være i orden på alle måder, hvis markedet skal kunne fungere, uden at realiteten, naturen, miljøet, klimaet sætter sig igennem på måder, der ikke er taget rationelt højde for på socialt plan.

Det samme gælder demokratiet.

Det handler om, at både markedet og demokratiet må skrives ind i en slags grundlovssikring, der forhindrer at den mosaik af løsrevne former for delrationalitet, der styrer verden nu, ikke underminerer sine egne forudsætninger, dvs. en mekanisme, der sikrer at en højere rationalitet end den blinde tro på at jagten på at succes individualistisk og delrationalistisk er garantien for udviklingen mod den bedste af alle verdener.

Det handler om at få ontologien i orden! Det handler om, at sanseligheden må være i orden og det på et niveau, som

kommercielle medier og såkaldte økonomer på ingen måde er på højde med.

Det handler om at forstå realiteten og konflikten med livsbetingelserne og om at integrere hensynet til disse betingelser i den sociale adfærd.

Intet tyder på, at der er vilje eller kognitive evner til at tage realitetens konflikt op i det politiske system.

Konfliktens, krigens fordummende realitet, styrer bare for vildt!

Det faktum, at ontologien alligevel sætter sig igennem før eller siden, kan man så godt forstå i nogle få sammenhænge. Men der er ikke noget tilfredsstillende i det, for det handler ikke om udsigten til en sand udvikling.

Man kan agere på det her, sådan som det sker i min filosofi og med mine anbefalinger; SFA.

Men alt overvejende, så er SFA en lille ø i verdenshavet!

Det, der giver håb, er indsigten i, hvor store mængder den herskende orden poster ud i propaganda for uanet tilvækst i økonomisk forstand. Propagandaen og de bissede tricks, som bruges imod en sand bæredygtig og autonom sanselighed, SFA, vidner trods alt om, at der er et potentiale, som man er bange for! Hvis ikke medier, politikere og pseudovidenskabelige økonomer i den grad modtog så mange midler med det slet skjulte formål at skabe et åbenlyst falskt billede på udviklingen, så ville demokrati og økonomi blomstre langt bedre ontologisk funderet, end tilfældet er.

Netop mængden af midler, som bruges på at pervertere samfund og individets kognitive adfærd, vidner om, at der er et stort alternativt og autonomt potentiale for noget sundere, en underliggende inert, som holdes nede.

Sagt kvantitativt: "Dyrkelsen af det at være på, marketing, topstyret propaganda for ubegrænset vækst, arbejdsudbudsideologiens uhæmmede selvpromovering, magtelitens fordækte position, professionalismens bag og alle investeringerne i perverteringen af forståelsen for selv pengeøkonomiens væsen, osv. osv., vidner om, at der er et gigantisk potentiale for noget andet nede under overfladen."

En ø i havet, ARK, SFA!

Jeg og min knægt er ved at bygge et skib om til "ARK". Vi vil skabe en slags konkretisering af øvelsen, der handler om at tage det bedste med fra denne verden til tiden efter.

Vi ved godt, at det er en fortælling, en utopi. Men den er ontologisk funderet! Og vi har det godt med den. Det er udtryk for en slags konkret leg med udtrykket, en slags praktisk og symbolsk form for alternativ sanselighed. Der er måske ikke så meget kunst i det. Det er en praktisk øvelse, der har masser af udsagnskraft.

Side 92; [Selvfinansieret fri af arbejdsmarkedet! \(16\).pdf \(arbejdsforskning.dk\)](#)